

**REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE**

Številka: Up-7/98
Datum: 30.9.1998

Odklonilno ločeno mnenje sodnika dr. Ude

Glasoval sem proti odločitvi večine iz naslednjih razlogov:

1. Po mojem mnenju ne drži glavni očitek večinske odločbe, da se organa prve in druge stopnje (sodnik za prekrške in Republiški senat za prekrške) nista opredelila do vseh odločilnih dejstev in da sta zaradi tega kršila ustavno pravico enakega varstva pravic (22. člen Ustave), zaradi preskromne obrazložitve pa tudi pravico do pravnega sredstva (25. člen Ustave). Po mojem mnenju pa sta tako sodnik za prekrške kot Republiški senat za prekrške natanko raziskala historični dogodek in ugotovila tudi vse za izrek varstvenega ukrepa odvzema lovske puške in streliva relevantne okoliščine. Oba organa sta ugotovila, da se je ustavni pritožnik potem, ko je videl srnjaka, odločil za streljanje s strehe vozila. Na streho je namestil (pre)mehko oporo (jakno) in sprožil puško. Strel pa je zadel streho avtomobila. Krogla je streho prebila in se zarila v levi bok vozila, deli strehe ali krogle pa so poškodovali pritožnikovega spremljevalca. Že sodnik za prekrške je pri tem ugotovil, da je ustavni pritožnik streljal z javne ceste in ne na zemljišču, namenjenem za lov. Senat za prekrške je še navedel, da način uporabe orožja in posledice (torej poškodbe spremljevalca) utemeljujejo izrek odvzema strelnega orožja.

Že na podlagi teh okoliščin je bilo mogoče izreči varstveni ukrep odvzema lovske puške in streliva, ker so to zahtevali razlogi splošne varnosti. S tem, ko je šele pritožbeni senat dodal nekaj razlogov, ustavnemu pritožniku ni kršil njegove pravice do pritožbe, saj se je dopolnitev nanašala le na abstraktni dejanski stan (torej zgornjo premiso odločanja) in ne na konkretni historični dogodek. Historični dogodek je bil že s strani sodnika za prekrške v celoti dovolj raziskan.

2. Po mnenju večine naj bi pri ponovnem odločanju sodnik za prekrške upošteval tudi druge okoliščine, zlasti tudi (glej tč. 5 in 8 obrazložitve) ali "bi bilo lahko nevarno, če bi orožje ostalo v rokah določene osebe" (torej ustavnega pritožnika).

Vendar je treba upoštevati le nevarnost, ki je obstajala v času samega odvzema, ne pa tudi na sploh. Drugače namreč nikoli ne bi bilo mogoče odvzeti orožja nekemu, ki ima v lasti več kosov strelnega orožja. Po mojem mnenju je v tem konkretnem primeru tudi odveč tehtati na eni strani težo ukrepa, katerega bistvo je v odvzemu predmeta (puške), ki jo ima posameznik v lasti, na drugi strani pa tehtnost razlogov splošne varnosti. V konkretnem primeru je namreč tako tehtanje nepotrebno, saj je bil spremljevalec pritožnika telesno poškodovan. V konkretnem primeru torej ni šlo le za ogrožanje varnosti, temveč je šlo celo za prizadejanje telesne poškodbe.

3. Tako sodnik za prekrške kot pritožbeni senat v svoji obrazložitvi nista navedla le nekaj abstraktnih ugotovitev o obstoji splošne nevarnosti. Oba organa pa sta ugotovila in ocenila vse relevantne dejanske okoliščine. Zaradi tega se mi zdi odločitev o razveljavitvi obeh odločb formalistična.

dr. Lojze Ude